

Τ'αχνάρια

Τ'αχνάρια

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΙΟΥΛ. ΑΥΓΟΥΣΤ. ΣΕΠΤ. '93

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Αφήνοντας πίσω τις χειμωνιάτικες εκδηλώσεις και τα γλέντια, η Αδελφότητα ευαίσθητη στ' ανοιξιάτικα καλέσματα της φύσης οργάνωσε την καθιερωμένη εκδρομή της. Πιστεύοντας ότι η επιτυχία της εκδρομής εξαρτάται από την ποικιλία των χώρων επίσκεψης επιλέξαμε ένα κομμάτι από την Πελοποννησιακή ύπαιθρο.

Η Κυριακή της 9 Μαΐου ξημέρωσε συννεφιασμένη. Ιδανική για τέτοιες εκδηλώσεις.

Αφετηρία μας όπως πάντα η πλατεία Κουμουνδούρου. Πρόσωπα μικρά και μεγάλα χαρούμενα και αγοροξυπνημένα γεμίσαμε τα δύο μισθωμένα λεωφορεία κι αφήσαμε πίσω μας την πολύβουη πόλη της Αθήνας.

Περάσαμε τον Ισθμό και μέσω της ήμερης καταπράσινης παραλίας του Κορινθιακού βρεθήκαμε στην αγκαλιά του Χελμού. Μπροστά στον επιβλητικό βράχο που πάνω του είναι κολλημένο το ΜΕΓΑ ΣΠΗΛΑΙΟ, το μοναστήρι που το καθολικό του είναι σκαμμένο στο βράχο. Εκεί βρίσκεται η ανά τους αιώνες γνωστή εικόνα του Ευαγγελιστή Λουκά με την ιδιότυπη τεχνική του κεριού και της μαστίχας. Στο ιουδαίο της Μονής πολλά ιερά και εθνικά κειμήλια άξια θαυμασμού ανάγουν το νου και την ψυχή στον παλιό πλούτο και την προσφορά της στο έθνος.

Η ικανοποίηση του ματιού δεν είναι αρκετή αν δεν συνδιαστεί με το ιστορικό ταξίδι της φαντασίας μας που μας προσφέρει κάθε κομμάτι ελληνικής γης.

Ζήσαμε για λίγο το μεγαλείο του αδούλτου γένους μας όταν βρεθήκαμε στη χιλιόχρονη μονή της ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ, που με την πολυκύμαντη ιστορία της αποτελεί το λίκνο της εθνικής μας παλιγγενεσίας.

Εκείνο που την ανέδειξε σε φωτεινό μετέωρο, χωρίς να υποτιμούνται άλλες κατά καιρούς υπηρεσίες της είναι ότι σ' αυτή γεννήθηκε κι άπλωσε τα πλοκάμια της η εξέγερση του 1821.

Διεκδικεί την πρωτοπορία του Αγώνα με την κήρυξη της Επανάστασης από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό κάτω από το θόλο του Ναού της.

Παρά τις τόσες πυρπολήσεις και καταστροφές που υπέστη πλούσια είναι τα ιερά κειμήλια που σώζονται κι ανάμεσά τους το Λάβαρο του 21. Η προσφορά της στον Αγώνα, σε έμπυχο και άψυχο υλικό ήταν μεγάλη.

Η ίδια συγκίνηση μας συγκλόνισε όταν ανηφορήσαμε στον ΤΟΠΟ ΘΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ. Δίπλα μας φτερούγιζαν οι ψυχές των αδικασκωμένων από τους Ναζί παλληκαριών. Μουδιάζει το κορμί, ραγίζει η ψυχή και ξεχειλίζει από αγανάκτηση ο επισκέπτης.

Όσα χρόνια κι αν χωρίζουν τα δύο αυτά ιστορικά γεγονότα δίπλα δίπλα στέκονται λέγοντάς μας ΟΤΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ Η ΙΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΦΛΟΓΑ ΚΑΙΕΙ.

Νοιώσαμε πως διαβάσαμε μέσα σε μια μέρα τρεις σελίδες από το λαμπρό βιβλίο της ιστορίας μας γραμμένες υφασμένες στον ίδιο χώρο, στα ίδια βουνά και λαγκάδια, στα ίδια αιωνόβια δέντρα. Και στα ίδια ακλόνητα βράχια της Αχαΐας. Γεμάτοι από φυσική ομορφιά και πατριωτικό δέος η Αχαΐα μας επιφύλαξε και την έκπληξη. Κατηφορίζοντας προς το Νότο τις πλαγιές του Χελμού βρεθήκαμε στο ξακουστό «ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΩΝ ΑΙΜΝΩΝ».

Στην αρχή ένας πέτρινος διάδρομος κι ύστερα η αποκάλυψη, η μαγεία το όνειρο. Εκεί που δεν μπορείς να φανταστείς τί κρύβει πίσω μια σκοτεινή τρύπα πάνω στο βράχο αρχίζεις να παίρνεις ένα δρόμο που κάθε βήμα του είναι και ένα θαύμα των ματιών. Βρισκόμαστε μέσα στα σπλάχνα της γης κι ανακαλύπτουμε τη μυστική τους τέχνη. Ένα μυστηριακό ξάφνιασμα των αισθήσεων. Λαβυρινθώδεις διάδρομοι, μυστηριώδεις στοές και παράξενοι σχηματισμοί σταλακτιτών μας οδηγούν στην μοναδικότητα. Οι αλεπάλληλες κλιμακωτές και μάλιστα σε τρεις ορόφους λίμνες του το καθιστούν μοναδικό στον κόσμο. Ποιές κρυφές δυνάμεις δούλεψαν εκατομμύρια χρόνια; Ποιοί αόρατοι τεχνίτες εργάστηκαν γι αυτό το καταπληκτικό όργιο σχημάτων, σχεδίων και όγκων;

Ανατριχιάζει από την υγρασία και από το δέος της δημιουργίας, πείθεσαι πόσο μικρός κι ασήμαντος είσαι και πόσα λίγα ξέρεις από αυτά τα τόσο κοντινά μας μυστήρια.

Στις τρεις σελίδες της ιστορίας μας προσθέσαμε και μια τέταρτη της προϊστορίας.

Αν τώρα σε όλα αυτά προσθέσετε την όμορφη παρέα μικρών και μεγάλων, το κέφι, το καλό φαγητό, το τραγούδι το σμίξιμο των φίλων, την απομάκρυνση από την ρουτίνα, τις καθαρές μας εισπνοές και την ηχητική ξεκούραση από τη ρύπανση της πρωτεύουσας ολοκληρώνουμε την εικόνα της εκδρομής μας. Πραγματικά ήταν ένα ιερό προσκύνημα. Είμαστε στο δρόμο της επιστροφής, η συγκίνηση δίνει τη θέση της στην ευθυμία, τ' αστεία, τα γέλια, το τραγούδι ακόμα και στο χορό.

Ευχόμαστε ν' ακολουθήσουν κι άλλες τέτοιες αποφάσεις και να συμμετάσχουν όλοι οι Μανωλιασσίτες της Αθήνας. Να είστε όλοι σίγουροι ότι Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΣΕ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ.

Θερμή ανταπόκριση

Αγαπητοί συμπατριώτες, έχετε σήμερα στα χέρια σας το 3ο φύλλο της εφημερίδας μας.

Προσπαθούμε να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες και να φθάσει η εφημερίδα μας όπου κι αν υπάρχει Μανωλιασσίτης πάνω στη γη.

Παρ' όλες τις δυσκολίες η ανταπόκριση όλων όσων την έλαβαν ήταν κάτι παραπάνω από ενθαρρυντική.

Ίσως μέσα μας κρυφά ήταν κάτι που περιμέναμε γιατί πιστεύουμε στην χρησιμότητα της κυκλοφορίας μιας εφημερίδας που να μιλάει στην καρδιά κάθε Μανωλιασσίτη.

Είναι ένα βήμα ευθύνης και αγάπης για τον τόπο. Είναι αφετηρία μελέτης των συγχρόνων καυτών προβλημάτων.

Αφοβα θα πει τη γνώμη της πάντα με γνώμονα την αλήθεια, που ελέγχει, φωτίζει και προτείνει ότι είναι ωφέλιμο για την ιστορική Μανωλιάσσα. Με το πρώτο φύλλο έφθασαν επιστολές εσωτερικού και εξωτερικού, τηλεφωνήματα, εμβάσματα και προφορικοί έπαινοι.

Τη δική μας καρδιά πλημμυρίζει η ικανοποίηση γιατί επικροτήθηκαν τόσο πανηγυρικά οράματα και στόχοι που θέσαμε, γιατί η αγάπη όπως το ελπίσαμε παραμερίζοντας τις όποιες διαφορές έρχεται να φέρει το χιλιόκριβο καρπό της συνεργασίας για τον τόπο μας.

Με την επικοινωνία όλων των Μανωλιασσιτών λιώνουν οι πάγοι της σιγής, της μοναξιάς και της απομόνωσης ανάμεσα στο άγνωστο πλήθος.

Αποκαλύπτονται οι υπέροχες ψυχικές καταβολές των παιδιών της Μανωλιάσσας που τίποτα δεν μπορεί να σβήσει.

Διατρανώθηκε η πίστη πως κάθε είδους ευτυχία και γαλήνη κάθε σκέψη και πράξη έχει πηγή έμπνευσης το άγιο χώμα του τόπου που μεγαλώσαμε, του τόπου που κρατεί στα σπλάχνα του ιερές μνήμες και λείψανα αγαπημένων μορφών που μόχθησαν για να θρέψουν τις νεότερες γενιές. Με τη δύναμη αυτή των αισθημάτων που εκφράστηκαν από τους απανταχού Μανωλιασσίτες και τη θερμή ανταπόκριση τους στην πρωτοβουλία που πήραμε νοιώθουμε τώρα πιο μεγάλη την ευθύνη και το βάρος που σηκώνουμε σε ώμους άπειρους δημοσιογραφικά, για να μη διαψεύσουμε προσδοκίες που ξεπήδησαν μονομιάς και ζητούν πραγμάτωση.

Αποθέτουμε στην επείκεια και στην αγάπη σας κάθε ελπίδα για τη συνέχιση του ωραίου σκοπού που αναλάβαμε.

ΤΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΧΕΙ...;

Χρυσός μήνας ο Ιούνιος, για τους αγρότες γιατί χρυσίζουν τα σπαρτά τους (όσο υπάρχουν αγρότες και σπέρνουν), για τους μαθητές γιατί τελειώνουν τα μαθήματα.

Ιούννη ή Γιούννη ή θεριστή τον λέγαν οι παλιοί.

Για τους μαθητές λήξη μαθημάτων, χαράς Ευαγγέλια, λήξη σημαίνει και κάποια αρχή, αρχή των διακοπών του καλοκαιριού, αρχή της επίσημης ξεγνοιασιάς και ανεμελειάς. Για τους μαθητές της γενιάς του 60 και 70 ο Ιούνιος ήταν ο μήνας των επιδείξεων.

Μια σειρά από εκδηλώσεις εκτός από την απονομή ελέγχων και απολυτηρίων, ποιήματα διάλογοι και διάφορες αθλητικές εκδηλώσεις έκλειναν την κάθε σχολική χρονιά.

Θα ρινοκινδυνέψω να πω ότι περισσότερη σημασία δίναμε στις επιδείξεις του Ιουνίου παρά στις Εθνικές γιορτές.

Υπήρχε έντονα το στοιχείο της χαράς, της λύτρωσης, της προσπάθειας να υπερβούμε τον εαυτό μας. Βλέπετε οι διακοπές ήταν μπροστά μας.

Τρέχαμε στην μοναδική πρώιμη κερασιά του Πάνο-Μήτσιο Γούλα (ο Θεός να τον αναπαύει) να γεμίσουμε το μικρό μας κανιστράκι για τις απαιτήσεις τις εκδηλώσεις, των επιδείξεων.

Σαν τώρα θυμάμαι μερικές στροφές από κείνα τα ποιήματα:

«Ηρθες -ήρθες καλοκαίρι κι ο Θεός πολλά με το άγιο του το χέρι σκόρπισε καλά»

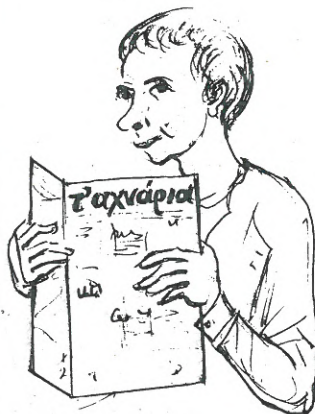
.....
Το σχολειό θα κλείσει τώρα σε λιγάκι
κι ο χαρά μου θάμαι ελεύθερο πουλάκι

.....
Τί να πρωτοθυμηθεί κανείς ένα - ένα έρχονται στη μνήμη μου:
Έφτασε το καλοκαίρι κλείνουν τα σχολειά
αύριο θα μοιάζει η τάξη μ' έρημη φωλιά
τα παιδιά θα πλημμυρίζουν μ' εύθυμες λαλιές
κάμπους περιβόλια, αμπέλεια, δάση και ακρογιαλιές.

.....
Μ' αυτούς τους στίχους και άλλα πολλά αποχαιρετούσαμε το σχολειό μας εκείνα τα χρόνια.

Λήξη των μαθημάτων, αρχή μικρών ή μεγάλων αδραστημάτων.

Θα μου πείτε, πότε σταματούσαν οι ανδραγαθίες μας; Μέσα κι έξω από το σχολειό, μικροί ή μεγάλοι λίγο ή πολύ κάναμε τις αταξίες μας.

Συνέχεια στη σελ. 6

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Η ξενιτειά αυτή και τα καλά της

Κι εμένα της πατρίδος μου η άγρια χειμωνιά απ' τη φωλιά μου μ' έδωξε τα χελιδόνια μοιάζω, κι όσα τραγούδια θλιβερά στην ξενιτιά μου βγάξω τραγούδια των χελιδονιών ομοιάζουνε και κείνα... Μα σαν και στην πατρίδα μου βγούνε χορτάρια κρίνα, θε να γυρίσω και εγώ στην έρμη μου γωνιά.

(Κ. Κρυστάλλης)

Από τη φύση του ο άνθρωπος ανήσυχος, ονειρεύεται και παλεύει ν' αλλάξει τις συνθήκες της ζωής του. Και μάλιστα σε περιοχές άγονες που η προσφορά εργασίας είναι μεγάλη και η απολαβή μικρή, ο άνθρωπος πήρε των οματιών του και σκόρπισε προς όλα τα σημεία του ορίζοντα, με σκοπό ν' αλλάξει τη μοίρα του.

Αυτή η προσπάθεια, η φυγή του σ' άλλα μέρη γενικεύτηκε με τον ορισμό ξενιτειά, μετανάστευση. Έτσι προέκυψε η εσωτερική μετανάστευση σε άλλα μέρη της Ελλάδας και η εξωτερική σε άλλες χώρες. Και στις δύο περιπτώσεις το πρόβλημα είναι το ίδιο μεγάλο. Από τη μιά ο ανήσυχος νέος, η πάλη για ποιοτική ζωή κι από την άλλη ο καιρός των ανθρώπων που μένουν πίσω, της μάνας, του πατέρα, της γυναίκας, της αγαπημένης και πολλές φορές και των παιδιών.

Ο ξενιτεμός ενός μέλους της οικογενείας τα χρόνια εκείνα τα παλιά έμοιαζε με αποχαιτισμό από τη ζωή ετούτη. Με δάκρυα και πόνο τον κατευόδωναν οι συγγενείς κι οι φίλοι. Κοντά μια βδομάδα πριν θ' αποχαιρετούσε σχεδόν όλο το χωριό. Πολλές φορές γινόταν και γλέντι για ν' απαλύνουν το χωρισμό. Οι δυσκολίες για ένα ταξίδι, ήταν πολλές, τα μέσα ήταν μάλλον πρωτόγονα. Το ταξίδι δεν ήταν μόνο κουραστικό αλλά και γεμάτο παγίδες, ληστείες, αρρώστιες.

Όποιος αποφάσιζε να ξενιτευτεί το σκεφτόταν πολύ και για πολύ καιρό τον βασάνιζε αυτή η σκέψη, κι όταν έπαιρνε την απόφαση έπρεπε να ήταν σύμφωνοι τουλάχιστον ο πατέρας και η μάνα. Δύσκολο να πάρει την απόφαση και να φύγει από το σπίτι του...

«Πίνω το μάνα μ' πίνω το, πίνω το να μεθύσω, πίνω το να ξενιτευτώ και πάλι να γυρίσω»

Ο ξενιτεμός του και σήμερα συγκλονίζει την οικογένεια παρ' ότι οι αποστάσεις έχουν εκμηδενιστεί. Ο ζωντανός αυτός χωρισμός όπως τον χαρακτήριζαν τα παλαιότερα χρόνια ταυτιζόταν ακριβώς με το θάνατο:

* Η ξενιτιά και ο θάνατος αδέρφια λογούνται

Στον πάρα κάτω στίχο αποτυπώνεται καθαρά πόσο αβάσταχτος καημός είναι τα ξένα:

«Ανοιξε θλιβερή καρδιά και πικραμέν' αχείλι
άνοιξε, πες μας τίποτε και παρηγόρησέ μας.
«παρηγοριά' χει ο θάνατος κι αλημονιά ο χάρος
ο ζωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει
χωρίς' η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα
χωρίζονται τ' αντρόγυνα, τα πολυαγαπημένα...»

Φεύγουν σκυμένοι με βουρκωμένα μάτια σφυγμένη καρδιά, με όνειρα και ελπίδες για καινούργια ζωή, μακρινή.

«Σ' αφήνω γειά μανούλα μου σ' αφήνω γειά πατέρα
έχετε γειά αδερφάκια μου και σεις ξαδερφοπούλες
θα φύγω θα ξενιτευτώ θα πάω μακριά στα ξένα
Θα φύγω μάνα και θα ρθώ και μη πολυλυπείσαι:»

Η Μανωλιάσσα φτωχό και ορεινό χωριό όπως τα περισσότερα της Ηπείρου, ανάγκασε τους Μανωλιασσίτες να την εγκαταλείπουν προσωρινά και να ξενιτεύονται για μια καλύτερη ζωή, μια ζωή ανθρώπινη και υποφερτή.

Ο ξενιτεμός στη Μανωλιάσσα άρχισε την δεκαετία του 50.

Οι νέοι ένας-ένας εγκαταλείπουν τη Μανωλιάσσα.

Η Μανωλιάσσα λιγοστεύει, αιμορραγεί, οι νέοι της φεύγουν, ψάχνουν για καλύτερες συνθήκες ζωής, μένουν οι μεσήλικες, τα μικρά παιδιά και οι γυναίκες.

Αρκετή κίνηση παρουσιάστηκε την δεκαετία του 60 απ' το χωριό μας εσωτερικά προς την Αθήνα και εξωτερικά προς τη Γερμανία, Σουηδία την Ευρώπη γενικά μέχρι την Αυστραλία και την Αμερική.

Οι νέοι επιθυμούν να εργασθούν μακριά απ' την πατρίδα και με τη δουλειά τους να νικήσουν τη μοίρα τους και να ωφεληθούν τις οικογένειές τους.

Οι γονείς δεν μπορούν τον χωρισμό και πολλές φορές προσπαθούν να τους αποτρέψουν.

Ο νέος όμως έχει πάρει την απόφαση:

«Μη με μαλώνεις μάναμ' και μη με παραπαίρνεις
κι εγώ ταχεία σ' αφήνω γειά, σ' άλλον τόπο πηγαίνω.
Θα σκαπετήσω τα βουνά και τις ψηλές ραχούλες,
θα κάνεις χρόνους να με δεις καιρούς να μ' ανταμώσεις...

Ο ίδιος καημός βασανίζει και τη σύζυγο, την αρραβωνιαστικιά που μένει πίσω:

.....
Αυτού που πας λεβέντη μου πάρε κι εμέ μαζί σου,
να μαγειρεύω να δειπνάς, να στρώνω να κοιμάσαι,
να γένω γης να με πατάς, γιοφύρι να διαβαίνεις
να γένω κι ασημόκουπα να χύνεις το κρασί σου,
εσύ να πείνεις το κρασί κι εγώ να λάμπω μέσα.

Πολλές φορές η μάνα φτάνει να καταρασθεί το παιδί της γι αυτή την απόφαση. Αλλά η κατάρα της μάνας στα τραγούδια είναι πάντα για τη μοίρα του ταξιδεμένου και τη θλίψη που βυθίζει την οικογένεια μέχρις ότου επιστρέψει:

Όλες οι μάνες τα παιδιά όλες ευχές τους δίνουν,
και μια μάνα κακή μάνα το γιό της καταριέται

Διώξε με μάνα διώξε με, με ξύλα με λιθάρια,
για να με πάρει το κακό και η ντροπή του κόσμου,
να σφίξω τα ματάκια μου να φύγω από μπροστά σου
να πάω κι εγώ με τα πουλιά και με τα χελιδόνια
τα χελιδόνια να γυρνούν κι εγώ να μη γυρίσω.
Θα κάμεις χρόνους να με δεις καιρούς να μ' απαντήσεις
θα ρθουνε μάνα μου οι γιορτές οι μεγαλοβδομάδες
θα πας μέσα στην εκκλησιά με την καρδιά καμένη,
θα ιδείς τί νιές, θα ιδείς τους νιούς, θα ιδείς τα παλληκάρια
και θα στραφείς στη μια μεριά, και θα στραφείς στην άλλη
Θα βρεις το τόπο μου αδειανό και στο στασίδι μου άλλον.
Θα σ' έρθει δίπλα στην καρδιά και κάψα μες τα χείλη
Θα θολωθούν τα μάτια σου τηράζοντας τις στράτες
Και θα στεγνώσει η γλώσσα σου ρωτώντας τους διαβάτες

.....
Η μάνα καταριέται την ξενιτειά, κλαίει, θλίβεται μοιρολογάει. Αναθεμάσε ξενιτειά με τα φαρμάκια πόχεις.

Η αγαπημένη μάνα, η νέα θα τραγουδήσει στο ξενιτεμένο της πουλί.

Ξενιτεμένο μου πουλί, χρυσό μου χελιδόνι,

η ξενιτειά σε χαιρείται και γω πίνω φαρμάκι.

Τί να σου στείλω ξένη μου τί να σου προβοδίσω;

Σου στέλνω μήλο σέπεται, κυδώνι μαραγκιάζει

να στείλω και το δάκρυ μου σ' ένα χρυσό μαντήλι

το δάκρυ είναι καφετέρο και καίει το μαντήλι

να στείλω χαιρετίσματα με δυό χελιδονάκια.

Ο μόνος θησαυρός που παίρνει μαζί του ο ξενιτεμένος είναι η ευχή της μάνας: «ώρα καλή σου»

Μια ευχή που δίνει φτερά και δύναμη

Ο ποιητής Ι. Πολέμης μας λέει:

Μισεύεις για την ξενιτειά και μένω μοναχή μου

σύρε παιδί μου στο καλό και σύρε στην ευχή μου

τριανταφυλλένια η στράτα σου κρινοσπασμένοι οι δρόμοι

για χάρη σου ν' ανθοβολούν και τα λιθάρια ακόμα

τα δακρυά μου να γενούν διαμάντια σ' ότι αγγίξεις

και το ποτήρι της χαράς ποτέ-ποτέ να μη στραγγίσει

να πίνεις και να ξεδιψάς και νάναι αυτό γεμάτο.

σαν νάν' η βρύση από ψηλά κι αυτό νάν' από κάτω

Ευχές για ότι καλλίτερο, αλλά ο καημός είναι καημός.

Φοβάται μήπως την απαρνηθεί για κάποιες άλλες ομορφιές και πλούτη:

Παιδί μου αν τη μητέρα σου πάψεις να τη θυμάσαι

με δίχως βαρυκόμηση συγχωρεμένος νάσαι

κι αν το φτωχό καλύβι μας ντροπή σου φέρνει ωστόσο

και πάλι θάμαι πρόθυμη συχώρεση να δώσω.

Κι αν την πατρίδα αρνηθείς που την λατρεύουν όλοι

νάν' η ζωή σου όπου κι αν πας αγκάθια και τριβόλοι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η αδελφότητα στην προσπάθειά της να συμβάλλει στην κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη των Μανωλιασσιτών, προσανατολίζεται σε σειρά εκδηλώσεων για τον μήνα Αύγουστο.

Το πρώτο 15ήμερο στις αίθουσες του Δημοτικού Σχολείου Μανωλιάσσας θα λειτουργήσουν τμήματα ζωγραφικής, γλυπτικής και κατασκευών για παιδιά Δημοτικού Γυμνασίου και Λυκείου.

Για τα υλικά η Αδελφότητα θα διαθέσει 50.000 δρχ. Μια βραδυά θα γίνει προβολή σλάιτς από παλιές φωτογραφίες. Επίσης έχουμε επαφές με ερασιτεχνική θεατρική ομάδα με σκοπό να παιχτεί κάποιο θεατρικό έργο. Ελπίζουμε η συμμετοχή των παιδιών να μας επιτρέψει να οργανώσουμε και κάποιες αθλητικές εκδηλώσεις.

Το δεύτερο 15ήμερο θα πραγματοποιηθεί ορειβασία στο βουνό Ολύτσικα, με ομάδες μικρών και μεγάλων.

Προσκαλούμε όλους τους Μανωλιασσίτες γιατί όχι και φίλους να συμπαρασταθείτε σ' αυτές τις εκδηλώσεις. Όσοι μπορείτε προγραμματίστε τον Αύγουστο να είστε στη Μανωλιάσσα. Η Επιτυχία αυτής της προσπάθειας θα είναι επιτυχία της Μανωλιάσσας.

Αγκαλιάστε τις εκδηλώσεις μικροί και μεγάλοι ώστε να καθιερωθούν.

Ελπίζουμε όπως πάντα έτσι και τώρα θ' ανταποκριθείτε και σ' αυτή μας την πρόσκληση.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

* * * *

Η αγάπη σας και το ενδιαφέρον σας μας ανάγκασε να αυξήσουμε τις σελίδες της εφημερίδας μας παρ' όλα αυτά μερικές επιστολές και κείμενά σας θα δημοσιευτούν στο επόμενο φύλλο. Το επόμενο φύλλο θα εκδοθεί τέλος Σεπτεμβρίου.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες που θέλουν να δημοσιεύσουν κείμενα ή επιστολές τους να τα στείλουν μέχρι τις 10 Σεπτεμβρίου.

5ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας μπροστά στις προκλήσεις της εποχής καλεί όλους τους Ηπειρώτες απ' όλο τον κόσμο στο 5ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο. Είναι μια προσπάθεια συσπείρωσης και κινητοποίησης όλων των Ηπειρωτών για τα προβλήματα που απασχολούν την Ήπειρο.

Εκτός από το τρίήμερο συζητήσεων θα είναι μια πορεία διεκδίκησης και προβολής των μεγάλων αιτημάτων της Ηπείρου.

Στο Συνέδριο θα συμμετάσχουν 1.000 και πλέον αντιπρόσωποι απ' όλες τις οργανώσεις των Ηπειρωτών της γης.

Το 5ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο θα γίνει στην Πρέβεζα στις 20, 21, 22 Αυγούστου 1993.

Η Αδελφότητα μας θα συμμετάσχει στο Συνέδριο με 2 αντιπροσώπους που όρισε το Δ.Σ. τον Πρόεδρο Κ.Π. Γιωτάκη και τον Στέφανο Κ. Γιωτάκη.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ- ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

(Γράφει η συνεργάτης Γιώτα Ζαχ. Παππά*)

Τα δημοτικά τραγούδια

Στη λαογραφική φιλολογική παράδοση ονομάστηκαν και «Δημώδη ή εθνικά άσματα». Και οι δύο αυτοί όροι σημαίνουν σήμερα κάτι που τραγουδιέται, κάτι στιχουργημένο, που ακούγεται με τη μελωδία του.

Ο όρος όμως, τραγούδι, ξεκινάει από την παράδοση της αρχαίας τραγωδίας μπορεί να σημαίνει και τη αφηγηματική έμμετρη απαγγελία.

Τα δημοτικά τραγούδια αποτελούν έμμετρα κείμενα (αφηγηματικά ή λυρικά), που τα έχουν συνθέσει άγνωστοι λαϊκοί ποιητές μόνοι τους ή με τη συνεργασία των συμπληρωμάτων από την παραδοσιακή κληρονομιά μας. Τα θέματα και η μουσική τους συγκινούν τις ελληνικές γενιές επί αιώνες.

Στο δημοτικό τραγούδι εμπνευστής και πλαστοουργός είναι ο ίδιος ο λαός. Μέσα από αυτό εκφράζει τον εαυτό του, τους πόθους του, τα συναισθήματα, την πίστη του.

Διαφέρει από το τραγούδι που συνθέτει ο λόγιος ποιητής και μουσικός επειδή αυτό υπακούει σε νόμους ιδιαίτερους, οι οποίοι ευνοούνται και υπάρχουν στο λαό που διατηρεί τη λαϊκή του συνείδηση.

Ο λαός τραγουδά σε κάθε περίπτωση: Όταν πανηγυρίζει, διασκεδάζει, θρηνεί. Το δημοτικό τραγούδι γίνεται κάποιες στιγμές ο φορέας εξύμνησης των κατορθωμάτων των γενναίων ή των συμφορών.

Το ίδιο πλάθεται για να τραγουδιέται και είναι αναπόσπαστα δεμένο με τη μουσική του. Συνήθως ένας στίχος που αποτελεί τη μελωδική ενότητα κλείνει μέσα του ένα ακέραιο νόημα: «Ο Ολύμπος κι ο Κίσσαβος, τα δύο βουνά μαλώνουν». Είναι έμφανής η συμμετρική αντιστοιχία ανάμεσα στη μορφή και το περιεχόμενο.

Συνήθως παρατηρούμε ότι στα προοίμια των κλέφτικων τραγουδιών υπάρχει μια παρομοίωση που ολοκληρώνεται μέσα σε τέσσερις στίχους:

Αχός βαρύς ακούγεται, πολλά ντουφέκια πέφτουν,

Μήνα σε γάμο πέφτουνε, μήνα σε χαροκόπι;

Μηδέ σε γάμο πέφτουνε, μηδέ σε χαροκόπι.

Η Δέσπω κάνει πόλεμο με νύφες και μ' αγγόνια.

Πολλή συχνή είναι η παρομοίωση συναισθημάτων και ενεργειών του ανθρώπου με φυσικά φαινόμενα:

Στην Πόλη αστράφτει και βροντά

στη Βενετιά χιονίζει,

και μέσα στο σπιτάκι μου έριξ' αστροπελέκι.

Οι ποιητικές εικόνες, παρομοιώσεις και αλληγορίες είναι χαρακτηριστικά δείγματα των δημοτικών τραγουδιών. Βέβαια τα χαρακτηριστικά αυτά δεν εξαντλούν τα πλούσια εκφραστικά μέσα με τα οποία εκφράζεται ο λαός.

Ο ελληνικός λαός θεωρούσε τους αρματολούς και τους κλέφτες σαν εθνικούς ήρωες, τους αγαπούσε και τους θαύμαζε. Έτσι συνθέθηκαν τα τραγούδια με τα οποία εξυμνούνταν τα κατορθώματα διάσημων κλεφτών και αρματολών, η ηρωικοί τους θάνατοι ή τα δεινοπαθήματά τους.

Τέτοια τραγούδια συνθέταν και μερικοί από τους ίδιους τους κλέφτες και τους αρματολούς, που εκφράζουν τον φλογερό πόθο για την απελευθέρωση της πατρίδας. Τα τραγούδια αυτά ονομάστηκαν κλέφτικα και διαδίδονταν παντού. Ήκουστές είναι: «Του Κατσαντώνη» «Κάτω στου Βάλτου» κ.α.

Τα τραγούδια του ελληνικού λαού είναι από τα καλύτερα δείγματα των λαϊκών λογοτεχνικών όλων των εθνών. Συνδυάζουν το εμπνευσμένο λυρικό ή ηρωϊκό περιεχόμενο με τη στιχουργική τέχνη και παρουσιάζουν ένα άριστο μέτρο παρομοίωσης ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση. Τα θέματα τους είναι βιώματα παλαιά, όσοι και οι αιώνες της ελληνικής ιστορίας, και ποικίλα όσες οι περιπέτειες ή οι χαρές του έθνους. Έτσι τα είδη των δημοτικών τραγουδιών που δημιουργήθηκαν εκφράζουν ψυχικές καταστάσεις και τρόπους ζωής από τους οποίους εμπνεύστηκε κατά καιρούς το έθνος:

Τα ΕΠΙΚΑ τραγούδια, υμνούν τις ηρωικές πράξεις των ακριτών και των κλεφτών ή διηγούνται πολιορκίες και πολέμους. Τα ΛΥΡΙΚΑ, υμνούν την αγάπη ενώ τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ τραγούδια ψυχαγωγούν τους ανθρώπους στα γλέντια ή την εργασία τους. Άλλες, επίσης παραλλαγές είναι τα οικογενειακά, τα θρησκευτικά, τα εποχιακά τραγούδια. Όλα αυτά τα είδη στηρίζονται σε μια παλιά ελληνική παράδοση όχι μόνο με τα θέματά τους και το λόγο τους αλλά και με τις εθιμικές αφορμές που διαιωνίζουν.

Η γλώσσα του ελληνικού δημοτικού τραγουδιού είναι η ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ, που ζει εξελιγμένη από την αρχαιότητα και τους Αλεξανδρινούς χρόνους με την πανελλήνια μορφή της Κοινής. Χάρη σ' αυτόν τον αβίαστο λαϊκό και αρχοντικό λόγο, τα τραγούδια μας έγιναν γνωστά και πέρα από τα ελληνικά σύνορα, πλουτίζοντας ταυτόχρονα την νεοελληνική λογοτεχνία τυπώνοντας με ανεξίτηλο μελάνι τη σφραγίδα του έθνους μας.

Η σημερινή γραπτή δημοτική γλώσσα χρωστά πολλά και καθρεφτίζεται σωστά στο δημοτικό τραγούδι. Εκεί έχουμε την αιώνια παρακαταθήκη έκφρασης και λόγου που δεν μπόρεσαν να αλλοιώσουν ούτε οι λόγιοι ούτε ο χρόνος. Είναι τα χαρακτηριστικά προφητικά λόγια που έγραψε το 1824 ο Φλωριέλ για τη γλώσσα, που καθρεφτίζεται μέσα στα δημοτικά τραγούδια μας «Ας αποκατασταθεί το ελληνικό έθνος, ας αποκτήσει συγγραφείς άξιους να του διδάξουν να του διδάξουν κάτι σοβαρό και ωφέλιμο... και η νεοελληνική αυτή (των τραγουδιών) θα φανεί μια γλώσσα που δεν θα έχει να ζηλέψει τίποτα από την αρχαία».

Το τραγούδι των δημοτικών στίχων ήταν επί αιώνες η μοναδική μουσική ψυχαγωγία του λαού, μαζί με τα όργανα που το συνόδευαν και το χορό. Η δημοτική μουσική έχει βαθιά ριζωμένη την καταγωγή της μέσα στους αιώνες. Η επίδραση ξένων λαών, που συνέζησαν με τον ελληνικό, όπως επίσης και η εκκλησιαστική ψαλμωδία του γένους μας αποτέλεσαν τα συστατικά της μέρη.

Το τραγούδι γεννιόταν με την πρωτοβουλία ενός κι αν άρεσε στους πολλούς «έπιανε και έμενε». Έπειτα διαδίδονταν και ο καθένας το ταίριαζε στον τόπο του και το γλωσσικό του ιδίωμα. Έτσι δημιουργήθηκαν οι παραλλαγές.

Η συνέχεια της παράδοσης για τη δημιουργία δημοτικών τραγουδιών γίνεται από τους «ποιητάρηδες», που αγωνίζονται συνήθως στους χορούς (στα πανηγύρια και τις Απόκριες) να στιχουργήσουν δίστιχα και σάτυρες.

* Η Γιώτα Ζαχ. Παππά είναι φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών του Παιδαγωγικού Τμήματος.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

• Εις μνήμην Ελένης Σπ. Μπέλλου ο Ηρακλής Ηλ. Μπέλλος προσέφερε στην Αδελφότητα το ποσό των 5.000 δρχ.

• Επίσης ο Κλέαρχος Περ. Μπέλλος προσέφερε το ποσό των 5.000 εις μνήμην Ελένης Σπ. Μπέλλου.

• Εις μνήμην Μαρίας Κ. Τζίμα η οικογένεια του Γεωργίου Βασ. Ίσκου προσέφερε στην Αδελφότητα το ποσό των 10.000.

Η Αδελφότητα ευχαριστεί και συγχαίρει τα παραπάνω μέλη της Αδελφότητας για τις προσφορές τους.

Εντυπώσεις - Αναμνήσεις
ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Αύγουστος. Μετά το Δεκαπενταύγουστο. Το καθυστερημένο καλοκαίρι δίνει ευκαιρία για περιηγήσεις.

Μακρινός διαβάτης, λάτρης της έρευνας των άγνωστων τόπων, βρέθηκε να τριγυρνά στα άγρια και στα ήμερα της Ηπείρου.

Ορμητήριο το μικρό βουκολικό χωριουδάκι, η Μανωλιάσσα. Κι αφού για 10 μέρες ρουφούσα κάθε ωραίο, μεγάλο και αληθινό που έχει ο τόπος τούτος, το προσκύνημα της τελευταίας μέρας, μ' έφερε στο μικρό κατάλευκο εκκλησάκι του Αγίου Κοσμά του Πατροκοσμά όπως άκουσα για πρώτη φορά να τον λένε.

Για να το συναντήσεις πρέπει να κατέβεις στη μικρή κοιλάδα ανάμεσα στα βουνά. Φωλιά, κάτω από τη σκιά της Ολύτσικας, και των γύρω βουνών. Μια ανάσα από το διπλανό αρχαίο Θέατρο και το Μαντείο του Δία.

Κι ο κόσμος, μελίσσι πολύχρωμο κατηφορίζει από τα γύρω χωριουδάκια. Οι σύγχρονοι Σελλοί καταφτάνουν στον ιερό χώρο σαν άλλοι προσκυνητές του Δία του Πελασγικού. Η ξερή κακοτράχαλη κοίτη του ποταμού που πρέπει να διαβείς για να φτάσεις ως το χώρο της εκκλησίας είναι η δοκιμασία που περνάς για να αποζημιωθείς πλουσιοπάροχα.

Λειτουργία πανηγυρική μέσα, ετοιμασία για γλέντι έξω. Λιτανεία κατανυκτική της Άγιας Εικόνας ως το δέντρο που ξεκουράστηκε περνώντας για να αρχίσει επί τέλους το παραδοσιακό ηπειρώτικο πανηγύρι.

Οι τέντες απλώθηκαν, τα τραπέζια στρώθηκαν, τα φαγητά σερβιρίστηκαν, τα όργανα κουντήστηκαν

Ο κόσμος έχει γίνει όλος ένα χαμόγελο. Ούτε ένα σκεπτικό βλέμμα, ούτε μια ρυτίδα έγνοιας στα μέτωπα, λες κι η ζωή για όλους αυτούς είναι μια ατέλειωτη χαρά, χωρίς προβληματισμούς και το κυνήγι της χίμαιρας. Είναι η χαρά της αντάμωσης των ξενιτεμένων με τους τόπιους. Είναι η χαρά του ξεφαντώματος μετά από μακρόχρονη σκληρή δουλειά. Είναι η χαρά της επικοινωνίας μετά τη μοναξιά του ξωμάχου.

Κι όταν το ράσο αρχίζει το χορό, τότε νοιώθεις ότι η παράδοση γι αυτούς είναι ιερή. Κι όταν ο σκοπός των τραγουδιών μιλά με τη γύρω φύση, τότε καταλαβαίνεις ότι βγαίνει μέσα από καρδιές, και αγγίζει καρδιές.

Κι ακούς τη μουσική, άλλοτε αργή, γλυκειά, νοσταλγική, τρυφερή, κι άλλοτε γρήγορη, λεβέντικη, ζωντανή, κοφτή.

Και βλέπεις τα κορμιά να κινούνται στο ρυθμό της, σαν χορός αρχαίας τραγωδίας που παίζεται στο διπλανό θέατρο.

Κι όταν το χέρι του πρωτοχορευτή, κινείται αργά και λιχνιστικά, με ανοιχτή την παλάμη, τότε καταλαβαίνεις ότι αγγίζει με αγάπη, σχεδόν χαϊδεύει τον αέρα τον καθαρό που έζησε τον Ηπειρώτη αιώνες τώρα.

Και τότε όσο ξένος κι άγνωστος να είσαι νοιώθεις δικό σου αυτό το περιβάλλον και θες δε θες μπαίνεις στο χορό, και τα πόδια σου παράδοξα σε υπακούουν και τα χείλια σου μουρμουρίζουν το τραγούδι.

Φεύγεις γεμάτος, ολοκληρωμένος.

Αντίο Ήπειρο. Αντίο Μανωλιάσσα. Θα έχω ποτέ την ευκαιρία να γευτώ τον ίδιο αυτό χώρο μες το καταχείμωνο;

Ένας ταξιδιώτης

" BELLO "

ZACHAROPLASTEION

ΑΛΕΞ. ΜΠΕΛΛΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 106, Ν. ΣΜΥΡΝΗ

☎ 93.30.786

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ - ΜΠΑΡ

"ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ,"

ΑΦΟΙ ΓΙΩΤΑΚΗ Ε.Ε.

ΤΗΛ. 0294 - 23.569

Ρ Α Φ Η Ν Α

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

Από το Κοινοτικό Συμβούλιο Μανωλιάσσης λάβαμε το παρακάτω απόσπασμα από τα πρακτικά συνεδριάσεως του.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΠΙΧΡΗΣΗ ΔΟΔΩΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ
ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 20/1993

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το πρακτικό συνεδριάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου Μανωλιάσσης Ιωαννίνων αρ. 6/1993.

ΘΕΜΑ: Παραχώρηση οικοπεδικού κοινωτικού χώρου στην Αδελφότητα Μανωλιάσσιτών στην Αθήνα "Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ".

Στη Μανωλιάσσα και στο κοινοτικό γραφείο σήμερα την 21η Απριλίου 1993, ημέρα Τετάρτη και ώρα 8 μ.μ. συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση το Κοινοτικό Συμβούλιο Μανωλιάσσης, κατόπιν της με αριθμό 171/20/4/1993 πρόσκλησης του Προέδρου που δόθηκε σε κάθε σύμβουλο σύμφωνα με το άρθρο 81.Π.Δ/τος 323/1989 και άμ. και Κοιν. Κώδικα. Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία γιατί σε σύνολο (7) μελών βρέθηκαν παρόντα επτά (7) ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

- 1) Βασίλειος Ι. Αϊντόης Πρόεδρος
- 2) Γεώργιος Π. Μπέλλος Αντ/δρος
- 3) Κων/νος Η. Μπέλλος Μέλος
- 4) Πολύκαρπος Ε. Μπέλλος "
- 5) Ευάγγελος Β. Νίκος "
- 6) Παναγιώτης Γ. Γιωτάκης "
- 7) Νέστωρ Παππάς "

ΑΠΟΝΤΕΣ

Κανένας.

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και εισηγήθηκε το παραπάνω θέμα της ημερησίας διάταξης εφέδωσε ότι, με το αρθ. 1/22/3/93 έγγραφο της, η Αδελφότητα Μανωλιάσσιτών της Αθήνας στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της για την αναβάθμιση του χωριού μας, ζητά την παραχώρηση κοινωτικού χώρου στην κεντρική Κοινοτική Πλατεία με σκοπό να χρησιμοποιηθεί αυτός για την κατασκευή Κτιρίου για τις ανάγκες των κατοίκων, κυρίως για την αντιμετώπιση τέτοιου Κτιρίου.

Επειδή το συμβούλιο άνω αναφέρεται σχετικά. Το Συμβούλιο από αμοιβαία σύμβαση

Α.Π.Ο.Σ. ΕΙΣΤΕΛΕΤΑΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1) Επιτρέψει στην Αδελφότητα Μανωλιάσσιτών της Αθήνας "Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ" να κατασκευάσει με δωμάτια της Κτίριο στα με αριθμό 70 και 74 οικοπέδα της Κοινότητας Μανωλιάσσης Ιωαννίνων που βρίσκονται κοντά στην Κοινοτική Πλατεία και με τα εφής όρια:

ΒΥΡΕΙΑ: με αμαξωτό κοινότομο πράσινο.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ: με την κεντρική Πλατεία του χωριού.

ΔΥΤΙΚΑ: με το υπ' αριθ. 73 οικόπεδο του Γεωργίου Αθ. Μπέλλου.

ΒΟΤΙΑ: με το υπ' αριθ. 68 οικόπεδο της Σωτηνής Αμ. Μπέλλου.

2) Το κτίριο θα ανήκει κατά κυριότητα αποκλειστικά στην Κοινότητα και θα αποτελείται από τους εφής χώρους:

α) Γραφείο για τη στέγαση του Συλλόγου, της Κοινότητας και της Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

β) Δωμάτια φιλοξενίας, γ) Ιατρείο, δ) Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, ε) Κατάστημα για ενοίκηση και λειτουργία ο' αυτό καφεενείο-Παντοπωλείο ή άλλης δραστηριότητας. Η χρήση των χώρων από τους φορείς θα είναι δωρεάν. Τα δωμάτια και το κατάστημα θα ενοικιάζονται από την Αδελφότητα. Η αίθουσα πολλαπλών χρήσεων θα χρησιμοποιείται από την Αδελφότητα και από την Κοινότητα μόνο για εκπαιδευτικούς σκοπούς.

3) Η μελέτη και η επίβλεψη θα γίνουν από την Τ.Υ.Δ.Κ. Ιωαννίνων.

4) Η Κοινότητα εφόσον το επιτρέψουν οι οικονομικές δυνατότητες ή εφόσον εξασφαλίσει πιστώσεις από διάφορα προγράμματα θα συμβάλλει στην αποπεράτωση του κτιρίου.

5) Εξουσιοδοτείται ο Πρόεδρος της Αδελφότητας να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

Η παρούσα απόφαση έλαβεν αύριον αριθμό 20/1993

Για αυτό συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφεται ως εξής:

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Ο Γραμματέας
(Βασίλειος Ι. Αϊντόης) (Θανάσης Πέτρου)

Τα Μέλη

1) Γεωργ. Μπέλλος

2) Κων/νος Μπέλλος

3) Πολτ. Μπέλλος

4) Ευάγγ. Νίκος

5) Παν. Γιωτάκης

6) Νέστωρ Παππάς

Ακριβές Απόσπασμα

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΑΙΝΤΟΙΣ

Ακολουθούν:

α) η επικύρωση της απόφασης από την Νομαρχία Ιωαννίνων και β) απόσπασμα πρακτικών του Δ.Σ. της Αδελφότητας με την αποδοχή της απόφασης του Κοιν. Συμβουλίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΤΜΗΜΑ Γ.Π. ΑΥΤ/ΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Διοικητήριο
Ταχ. Κώδικ : 450 01
Τηλ. γραμ. : 21-901/214
Ευρυμέτρο : 78 Τμ. (1/2/93)

ΕΣΤΑ : << Επικύρωση της απόφασης του ΚΟΙΝ. Συμβουλίου αριθμ. 20/1993

Ιωάννινα 24 Απριλίου 1993

Αριθμ. Πρωτ. ΕΣ. 11435

ΠΡΟΣ : Τον κ. Πρόεδρο Κοινότητας

Μανωλιάσσης

Τ.Κ. 45500

ΚΟΙΝ : 1) Αδελφότητα Μανωλιάσσιτών

"Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ"

Γραφείου 59 Αθηνών

2) Γιωτάκης Κων/νο

Στ. Βελισσαρίου 13

Τ.Κ. 11123 Ν.Σ.Μ.Ν.

Έχοντας υπ όψη :

1.- Την αναφορά σας αριθμ. 162/23-4-1993 και

2.- Τις διατάξεις των άρθρων 80 και 162 του Δημοτικού και

Κοινοτικού Κώδικα (Π.Δ/γμα 323/89), σας ανακοινώνουμε

ότι νόμιμα έχει ληφθεί η απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου αριθμ. 20/1993 σχετικά με την κατασκευή κτιρίου σε κοινότομο χώρο από την Αδελφότητα Μανωλιάσσιτών της Αθήνας "Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ", σύμφωνα με όσα η απόφαση ορίζει.

Με Εντολή Νομαρχίας

Χρ. Βελισσαρίου

Μετά τα ανωτέρω το Δ.Σ. της Αδελφότητας καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την πρόοδο των εργασιών. Αναζητήσει προσφορές από μηχανικούς και ανέθεσε σε τοπογράφο να κάνει το τοπογραφικό σχέδιο. Ήδη το τοπογραφικό σχέδιο έγινε. Και ο Αρχιτέκτων-Μηχανικός που επιλέχτηκε και θα συνεργασθεί μαζί μας έχει κάνει προσχέδια του κτιρίου. Σύμφωνα με τον Αρχιτέκτονα τα τελικά σχέδια θα είναι έτοιμα στις αρχές του μηνός Ιουλίου και θα κατατεθούν στην Νομαρχία Ιωαννίνων για την έκδοση Αδείας Ανεγέρσεως. Επίσης το Δ.Σ. προς ανεύρεση χρημάτων για την ανέγερση του Πνευμ. Κέντρου κατέθεσε αίτηση στο Υπουργείο Πολιτισμού και επιστημών η οποία έχει ως εξής:

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ"
Σωκράτους 59, Τ.Κ. 10431
ΑΘΗΝΑ
Πληροφ.: Κ. Γιωτάκης
Τηλ. 9320604-9302891
Αθήνα

ΑΘΗΝΑ 18-5-1993
ΠΡΟΣ
Το Υπουργείο Πολιτισμού
και Επιστημών

Α Ι Τ Η Σ Η

της Αδελφότητας Μανωλιάσσιτών
Αθηνών "Ο Αγίος Γεώργιος"

ΘΕΜΑ : Οικονομική ενίσχυση για
την ανέγερση Πνευματικού
Κέντρου

Σας παρακαλούμε να μας χορηγήσετε το ποσό των 6.000.000 δραχμών (έξη εκατομμυρίων δραχμ.) για την ανέγερση Πνευματικού Κέντρου στην Κοινότητα Μανωλιάσσης.

Το Πνευματικό Κέντρο θα ανεγερθεί από την Αδελφότητα επί οικοπέδου παραχωρηθέντος κατά χρήση για το σκοπό αυτό από την Κοινότητα Μανωλιάσσης και προβλέπεται ότι θα καλύψει ζωτικές ανάγκες των κατοίκων της περιοχής και θα συμβάλλει τα μέγιστα στην Πνευματική και Πολιτιστική ανάπτυξη τους.

Οι αιτούντες

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
"ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ"
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 ΑΘΗΝΑ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από τα πρακτικά συνεδριάσεως του Διοικητικού-Συμβουλίου της Αδελφότητας Μανωλιάσσιτών της Αθήνας "Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ"

Αρ. Πρωτοκόλλου :
Απόφαση πρακτικών
με αριθμό 141/93

Θ Ε Μ Α : Αποδοχή της με αρ. 20/93 απόφασης κοινοτικού Συμβουλίου Μανωλιάσσης.

Σήμερα την 28 Απριλίου 1993 ημέρα Τετάρτη και ώρα 8 μ.μ. το Διοικητικό Συμβούλιο συνήλθε σε συνεδρίαση στο γραφείο της Σωκράτους 59, 1ος όροφος ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της Αδελφότητας.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΝΤΕΣ

1) Κων/νος Π. Γιωτάκης	Πρόεδρος	Ευάγγελος Α. Παπαθανασίου
2) Μιχαήλ Α. Μπέλλος	Αν/δρος	
3) Ευάγγελος Ν. Πέτρου	Γ. Γραμματέας	
4) Γεώργιος Β. Ίσκος	Ταμίας	
5) Παύλος Ε. Παππάς	Εφορός Εκπολ. Εκδηλώσεων	
6) Δημήτριος Α. Νίκου	Μέλος	

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδριάσεως και εισηγήθηκε το παραπάνω θέμα της ημερησίας διάταξης.

Μετά από διαλογική συζήτηση το Συμβούλιο αποφασίζει :

1) Αποδέχεται την απόφαση της Κοινότητας με την αυτονόητη προϋπόθεση ότι η Αδελφότητα θα έχει την αποκλειστική χρήση του Πνευματικού Κέντρου.

Θα παραχωρήσει χωρίς αντάλλαγμα ένα δωμάτιο ως Ιατρείο στον Αγροτικό Ιατρό, ένα δωμάτιο ως γραφείο της Κοινότητας, κι ένα δωμάτιο ως γραφείο της Εκκλησίας.

Η χρήση όλων των άλλων χώρων θα ανήκει στην Αδελφότητα.

Επίσης εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρο της Αδελφότητας

α) να επιλέξει μηχανικό προς εκπόνηση του τοπογραφικού διαγράμματος του οικοπέδου επί του οποίου θα ανεγερθεί το Πνευματικό Κέντρο καθώς και εκπόνηση του σχεδίου του Πνευματικού Κέντρου.

και

β) να αναθέσει εις αυτόν τις ως άνω εργασίες και να του καταβάλλει την αντίστοιχη αμοιβή.

Μη υπάρχοντος άλλου θέματος προς συζήτηση λύεται η συνεδρίαση και υπογράφεται το παρόν πρακτικό ως ακολούθως :

Ο
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ
Σωκράτους 59 ΑΘΗΝΑ
Τ.Κ. 104 31 ΤΗΛ. 9320.604

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κώστας Π. Γιωτάκης
Συνδρομές - επιστολές, συνεργασίες κ.λ.π. να στέλνονται στις διευθύνσεις:

α) ΓΙΩΤΑΚΗ ΚΩΝ/ΝΟ
Στ. Βελισσαρίου 13
Τ.Κ. 171 23 - Ν. Σμύρνη
Τηλ. 9320.604 - 9302.891

β) Γεώργιο Ίσκο
Αθ. Τσίγκου 45
Τ.Κ. 193 00 Ασπρόπυργος
Τηλ. 5574.706

Ετήσια συνδρομή
Εσωτερικού: 2.000
Εξωτερικού: 10 δολάρια

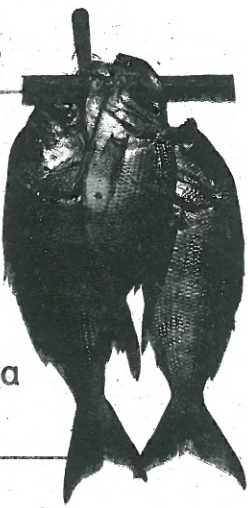
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ
Σταυρούλα Ανδριότου-Χρόνη
ΤΗΛ. 4963.640
Διεύθ. Πόντου 8 Κορυδαλλός

Το στέκι για καλοφαγάδες!

- Ψάρια φρέσκα
- Αστακοί
- Καραβίδες
- Καλαμαράκια

από την Τράτα μας
κατευθείαν στα κάρβουνα

Αξιοπρεπές περιβάλλον

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
«Η ΤΡΑΤΑ»

Κλέαρχος Μπέλλος

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ - ΤΗΛ. (0294) 94 794

ΑΚΟΥΣΑΜΕ... ΕΙΔΑΜΕ... ΣΧΟΛΙΑΣΑΜΕ...

Λυκίσκος είναι το νέο όνομα του τρίτου καταστήματος του χωριού μας. Λειτουργεί υπό νέα διεύθυνση, των αδελφών Γρηγόρη και Βασίλη Αριστ. Γιωτάκη. Είναι ανανεωμένο με πρόσθετους λειτουργικούς χώρους. Προσφέρει γλυκά κουταλιού, καφέ, ποτά, αναψυκτικά επίσης λειτουργεί ψησταριά και σερβίρει σουβλάκι, μπιφτέκι, κοτόπουλο, μπριζόλα, παϊδάκια. Οι πρώτες εντυπώσεις είναι αρκετά καλές. Μακάρι να κρατηθεί στο ίδιο επίπεδο καθαριότητας και προσφοράς που ξεκίνησε.

○○○

Από πληροφορίες που έχουμε ~~μας~~ ανακαινίστηκε και το καφεενείο του «Μπάμπα-Γιάννη». Χαιρόμαστε γι αυτές τις ενέργειες που τις έχει ανάγκη η Μανωλιάσσα. Ποτέ λοιπόν δεν είναι αργά, αρκεί η προσπάθεια. Η επιτυχία εξαρτάται πρώτα από σας και μετά από τη συμπαράσταση όλων μας. Είγούρα θα την έχετε.

«Καλές δουλειές»

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας έλαβε επιστολή από τον συγχωριανό μας Περικλή Κύρκο, όπου μας εκθέτει αναλυτικά τα προβλήματά του, και τις ενέργειες που κάνει προς κάθε φορέα από την κοινότητα μέχρι τα Υπουργεία για την εξεύρεση λύσης. Σαν Διοικητικό Συμβούλιο γνωρίζουμε τα προβλήματα του συγχωριανού μας και μας απασχολούν. Θα κάνουμε ότι είναι δυνατόν να συμπαρασταθούμε και να βοηθήσουμε με οποιοδήποτε τρόπο ώστε να βρεθεί κάποια λύση. Για τα κρούσματα κλοπής που σημειώθηκαν εις βάρος του λυπούμαστε κι ευχόμαστε να είναι το πρώτο και τελευταίο που γίνεται εις βάρος συγχωριανού μας. Όποιος θέλει να βοηθήσει τον συγχωριανό μας ας επικοινωνήσει με τον ίδιο ή με το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας.

○○○

Με πολύ χαρά και συγκίνηση πήραμε το γράμμα από τον δάσκαλο κύριο Βασίλειο Μπενέκο. Οι μισοί και πλέον Μανωλιασσίτες τον γνωρίζουν ή είχαν την τύχη να μαθητεύσουν κοντά του. Για τους νεότερους που ίσως δεν έχουν ακούσει ο κυρ. Μπενέκος ήταν δάσκαλος στη Μανωλιάσσα από το 1951, έως και το 1953. Το γράμμα του έχει ως εξής: 'Αργησα να πάρω το γράμμα σας γιατί το καλοκαίρι 6 μήνες διαμείνω στο χωριό και 6 μήνες στα Γιάννενα. Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Όταν το καλοκαίρι θα ανέβητε στα Γιάννενα μαζί με το Βασίλη Μπέλλο θα σας περιμένω στο σπίτι στο χωριό. Εκεί θάχουμε την ευκαιρία να πούμε πάρα πολλά, για το χωριό το οποίο αγάπησα πολύ και για το οποίο άλλοι λόγοι δεν μου επέτρεψαν να αγωνισθώ πιά πολύ για την ανάδειξή του. Κι αυτά που έκανα ήταν αρκετά να βρει το χωριό το δρόμο της προόδου και της προβολής. Μαζί θα πούμε πάρα πολλά. Την απέραντη αγάπη μου σ' όλους τους χωριανούς που βρίσκονται κοντά σου. Σας περιμένω στο σπίτι.

Με αγάπη πολύ
Βασίλειος Μπενέκος
Συνταξιούχος Δάσκαλος
Χρονογράφος - ευθυμογράφος

Σύντομα θα έχουμε τη δυνατότητα να γνωρίσουμε από κοντά το κύριο Μπενέκο, τον άνθρωπο που έδωσε την ψυχή του για τη Μανωλιάσσα.

Κύριε Νομάρχα μ' ακούς;

Κύριε Νομάρχα μ' ακούς; Θέλουμε να μάθουμε από το δεύτερο πακέτο ΝΤΕΛΟΡ τί χρήματα θα διατεθούν για την επίλυση των προβλημάτων της Μανωλιάσσας. Πιστεύουμε ότι, θα δείξετε το ενδιαφέρον που πρέπει και κάποιο από τα πολλά προβλήματα του χωριού μας θα βρεί τη λύση του. Νομίζουμε ότι, επείγει η κατασκευή στηθαίου και η διαπλάτυνση του δρόμου που οδηγεί στη Μανωλιάσσα, πριν θρηνήσουμε θύματα. Ακόμα η διάθεση κονδυλίου για την ανέγερση Πνευματικού Κέντρου κλπ. Περιμένουμε... Μας ακούς; Στέφ. Κ. Γιωτάκης

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Τελευταία εγράφησαν εις το Μητρώο μελών της Αδελφότητας τα παρακάτω μέλη: ΜΙΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ σύζυγος Ελένης Γ. Γούση
ΦΟΥΡΝΑΚΗ ΝΩΡΑ
ΓΙΩΤΑΚΗ ΦΩΤΕΙΝΗ του Ευαγγέλου
ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Ευαγγέλου
ΜΠΕΛΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ του Δημητρίου
ΜΠΕΛΛΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ του Δημητρίου
ΤΖΙΜΑΣ ΚΩΣΤΑΣ του Βασιλείου
ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΥΛΟΣ του Εμμανουήλ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝ. ΤΖΙΜΑ

ΔΩΡΕΑΝ ΕΛΑΒΑΤΕ ΔΩΡΕΑΝ ΔΩΤΕ ΥΜΙΝ

Την 1η του μηνός Ιουλίου η Αγία μας εκκλησία εόρτασε και τίμησε την μνήμη των Αγίων και θαυματουργών Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού.

Οι Άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός εγεννήθησαν στην Ρώμη και εμεγαλουργήσαν την εποχή που ήταν βασιλείς της Ρώμης ο Καρίνος και ο Νουμεριανός το έτος 824.

Ήταν ιατροί και θεράπευσαν κάθε ασθένεια σωματική αλλά και ψυχική με την διδασκαλία τους για τον ένα αλλά τρισυπόστατο τριαδικό Θεό. Έτσι ονομάστηκαν ιατροί των ψυχών και των σωμάτων υμών. Ονομάζονται Ανάργυροι, γιατί; Διότι θεράπευαν τις ασθένειες χωρίς αμοιβή αργύρια (χρήματα). Η αμοιβή των Αγίων ήταν η μεταστροφή των ανθρώπων από την πλάνη των ειδώλων και της αθεΐας στον μόνο αληθινό Θεό, στον Κύριο της δόξης Ιησού Χριστό.

Στην Ρώμη εκείνη την εποχή βασιλεύε η ειδωλολατρεία. Μαθαίνοντας ο βασιλεύς Καρίνος την δράση των Αγίων τους κάλεσε και τους ρώτησε για τα συμβαίνοντα. Οι Άγιοι παρουσιάστηκαν μπροστά στον βασιλέα και με θάρρος ομολόγησαν και κύριζαν ενώπιόν του τον Κύριο Ιησού Χριστό ως μόνον αληθινό Θεό. Τότε ο Καρίνος άρχισε να τους απειλεί ότι θα τους θανατώσει αν δεν σταματήσουν να κυρίσουν και οι ίδιοι να αρνηθούν το Χριστό. Τότε; Ω της θείας δίκης! και των θαυμασίων σου παμβασιλέα Χριστέ! Μετετοπίσθη το πρόσωπο του βασιλέως πίσω στη ράχη του. Τότε οι Άγιοι με την βοήθεια του Χριστού τον ιάτρευσαν. Όσοι βρίσκονταν εκεί πίστεψαν στον Χριστό αλλά μαζί με το πλήθος πίστεψε και ο βασιλέας Καρίνος μαζί με την οικογένειά του.

Η φήμη των Αγίων έφθασε σε όλα τα μήκη κι πλάτη της Ρώμης, αλλά ο εχθρός της αληθείας ο Διάβολος φθόνησε τους Αγίους και τον φθόνο του μετέφερε στον διδάσκαλο των Αγίων. Με την πρόφαση να μαζέψουν βότανα τους ανέβασε σ' ένα βουνό και εκεί βρήκαν το μακάριο τέλος με λιθοβολισμό από τον δάσκαλό τους. Τα θαύματα των Αγίων είναι απεριόριστα και όταν ζούσαν και όταν πήγαν κοντά στον Κύριο της δόξης. Και σήμερα κάνουν θαύματα όταν τους παρακαλέσουμε με πίστη. Η απληστία του κόσμου στην ύλη, η απιστία, το πλεόνασμα της αμαρτίας μας κρατούν τα μάτια κλειστά και δεν τα βλέπουμε. Σήμερα υπάρχουν άραγε μιμηταί των Αγίων; Υπάρχουν σύγχρονοι Άγιοι Ανάργυροι; Λίγο δύσκολο διότι η Ιατρική έχει πάψει να είναι λειτουργήμα έχει γίνει επάγγελμα.

Τακτικά διαβάζουμε στον ημερήσιο τύπο και ακούμε από τα Μαζικά μέσα ενημέρωσης για τα περιβόητα φακέλακια των γιατρών. Αλοίμονο σ' αυτούς θα δώσουν φρικτό λόγο κατά την ημέρα της κρίσεως. Ας παρακαλέσουμε τους εορταζόμενους Αγίους να δίνουν υγεία ψυχής και σώματος σ' όλη την ανθρωπότητα. Και να φωτιστούν οι σημερινοί ιατροί να γίνουν μιμηταί και σύγχρονοι Άγιοι Ανάργυροι ώστε να σταματήσει η εκμετάλλευση των ανθρώπων και να θυσσαυρίζουν με τον πόνο του διπλανού τους.

ΓΕΝΝΗΣΗ

Την 20ην Μαΐου το ζεύγος ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΣΤΑΣΙΝΗ ΠΑΠΠΑ απέκτησαν μετά το γιό, την κόρη. Ευχόμαστε στο νεογέννητο υγεία και μακροβιότητα. Στους γονείς να τους ζήσει!

ΓΑΜΟΣ

Στον Αγ. Δημήτριο Ασπροπύργου την 29.5.93 έγινε το μυστήριο του γάμου της ΜΑΡΙΑΣ ΜΙΧ. ΤΖΙΜΑ και του Γεωργίου ΡΙΖΟΥ. Τους ευχόμαστε να ζήσουν με υγεία, αρμονικά και ευτυχισμένα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Την 7 Απριλίου 1993 απεβίωσε η ΜΑΡΙΑ Κ. ΤΖΙΜΑ σε ηλικία 83 ετών.
- Σε ηλικία 83 ετών απεβίωσε η ΓΕΩΡΓΙΤΣΑ Γ. ΤΖΙΜΑ.
- Η Ελένη ΣΠ. ΜΠΕΛΛΟΥ απεβίωσε σε ηλικία 79 ετών.
- Στον Πειραιά την 14η Μαΐου 1993 απεβίωσε ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡ. ΓΟΥΣΗΣ σε ηλικία 63 ετών.

Η Αδελφότητα συμμετέχει στο πένθος και απευθύνει τα συλληπητήριά της στις οικογένειες των συγχωριανών που χάθηκαν στους συγγενείς και φίλους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Με αμείωτο ενδιαφέρον συνεχίζονται οι προσφορές των συγχωριανών μας. Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αισθάνεται την υποχρέωση να συγχαρεί δημόσια και να ευχαριστήσει όλους εσάς που με την ευγενική σας προσφορά ενισχύετε την Αδελφότητα για να πραγματοποιήσει τους σκοπούς της.

Οι παρακάτω συγχωριανοί προσέφεραν:

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΔΗΜ. ΝΙΚΟΣ	11.000
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΑΠ. ΜΠΕΛΛΟΣ	3.000
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ	3.000
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΥΡΚΟΣ	2.000
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΥ	8.000
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΧΡΟΝΗ	2.000
ΗΡΑΚΛΗΣ ΗΛ. ΜΠΕΛΛΟΣ	10.000
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΠΕΡ. ΜΠΕΛΛΟΣ	20.000
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ε. ΓΙΩΤΗΣ	11.000
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΖ. ΝΤΑΦΛΟΣ	10.000
ΦΩΤΕΙΝΗ ΕΥΑΓΓ. ΓΙΩΤΑΚΗ	1.500

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΑΛΟΠΙΣΤΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

Αγαπητά μου «Αχνάρια»

Διάβασα το παρθενικό σας τεύχος και χάρηκα πολύ.

Αυτή η προσπάθεια μακάρι να έχει διάρκεια και να φέρει τ' αποτελέσματα που περιμένουμε. Αυτό μπορεί να γίνει αν όλοι μας, ο κάθε ένας από τη σκοπιά του, σας βοηθήσουμε, κυρίως τώρα, που είστε πολύ μικρά μέχρι να μεγαλώσετε και να στεργιώσετε.

Πρέπει να γράφετε, και κατά τη γνώμη μου θα γράφετε, θετική ιστορία.

Ο σπόρος ρίχτηκε.

Η προσπάθεια αυτών που κουράστηκαν για την παρουσίαση κι έκδοσή σας, είναι αξιέπαινη. Αξίζουν, σ' όλους, συγχαρητήρια.

Ιδιαίτερα όμως, αισθάνομαι την ανάγκη να συγχαρώ τον πρωτεργάτη Εκδότη και Διευθυντή σας, κ. Κώστα Π. Γιωτάκη. Ο Θεός να τον έχει καλά να του δίνει δύναμη και κουράγιο για να σας κατευθύνει σωστά στο δρόμο που οδηγεί στην ένωση όλων των Μανωλιαστών στον ανήφορο για τη Μανωλιάς μας.

Στέφανος Κ. Γιωτάκης

ΤΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΧΕΙ...;

Συνέχεια από τη σελ. 1

Το μεγάλο εμπόδιο ήταν ο δάσκαλος ή η δασκάλα που μας κόβανε το βήχα με το δίμετρο ξύλινο χάρακα. Κι άντε να το μλήσεις να ξαναβήξεις. Και τί δεν κάναμε!

Είμαστε άλλοι στην Τετάρτη τάξη, άλλοι στην Πέμπτη κι άλλοι στην Έκτη, από τα μέσα του Μάη κατηφορίζαμε το ΚΟΚΚΙΝΟ και μέσω πλακαριάς καταλήγαμε στις βύρες του ποταμού (βύρες λέμε τα σημεία του ποταμού που συγκεντρώνεται πολύ νερό και έχει βάθος).

Μπάνιο στα παγωμένα νερά, ανάμεσα στα κλαδιά από τις ιτιές, τα νερόφιδα.... τα βράχια. Το δυσκολότερο ήταν όταν βγαίναμε από τα νερά. Άντε και να συγκρατήσεις το τρίξιμο των δοντιών. Περισσότερο να σας πω πως το κορμί μας μελάνιαζε.

Τρίξαν τα δόντια μας είπα; Μελάνιαζε το κορμί μας;

Λάθος παρασύρθηκα.

Είμασταν άνδρες, ούτε δόντια τρίζανε, ούτε το κορμί μας ήταν μελανό.

Έπρεπε ν' αποδείξουμε εκτός από τον εαυτό μας και στους άλλους ότι είμασταν γενναίοι, ικανοί, γιατί όχι άνδρες.

Η ηλικία βεβαίως δεν κάνει τον άνδρα.

Σίγουρα καταφέραμε να κάνουμε τους άλλους να τρέμουν όταν μας ρωτούσαν που είμασταν κι απαντούσαμε: στο ποτάμι για μπάνιο. Εκτός από τα μπάνια την αναψυχή, πολλοί από μας είχαν αναλάβει και υποχρεώσεις! να ποτίζουν τα κηπάκια ή μπιστάνια.

Από το κεφαλόβρυσο μέχρι τα ΡΟΓΓΙΑ και τη ΔΑΦΝΙΑ όλο και κάποια μπιστάνια υπήρχαν.

Μπιστάνια, τέλος πάντων ο Θεός να τα κάνει μπιστάνια.

Η μεγαλύτερη διαδρομή ήταν τουλάχιστον μιάμιση ώρα ποδαράτη χωρίς να υπάρχει δρόμος στα βράχια, στα πλάγια. Τόσος κόπος, τόση διαδρομή τόσες στράτες πάνω κάτω για να ποτίσουμε δέκα έρμες ντοματιές τέσσερις - πέντε αγγουριές. Άλλες τόσες πιπεριές και μελιτζάνες και λίγες φασολιές. Πήγαινε έλα, δυο τρεις φορές την εβδομάδα οπωσδήποτε γιατί αλλιώς τα βρήσκαμε με το κεφάλι κάτω, κι άντε να τα συνεφέρεις. Πάνω κάτω γιατί; Για να ορθώσουν τα φυτά ν' ανθίσουν, να καρποφορήσουν και να τρυγίσουμε μετά τον 15 Αύγουστο ένα δύο κιλά ντομάτες και κανα δύο αγγουράκια. Κι αυτά αν γλύτωναν από τα μάτια και τα χέρια των περαστικών. Πώς να το κάνουμε ήταν πειρασμός και μάλιστα όταν αυτά δεν αφθονούν.

Μικρό το μπιστάνι, πολλές οι στράτες, μεγάλη η φροντίδα, μεγάλη όμως και η απολαβή. Ένα δυο κιλά ντομάτες στην καλύτερη περίπτωση την εβδομάδα.

Το καλύτερο μάθημα άνευ δασκάλου, ή με τον καλύτερο δάσκαλο, τη φύση. Αν δεν δουλέψεις δεν τρώς... Έλα που εμείς δουλεύαμε αλλά δεν τρώγαμε. Λέγανε οι μεγαλύτεροί μας: Πανεπιστήμιο η ζωή. Δημιουργούσαμε από το σπόρο φυτό, με τη φροντίδα μας μεγάλανε, άνθιζε και κάρπιζε.

Αλήθεια υπάρχει καλύτερος δάσκαλος; Υπάρχει καλλίτερο μάθημα;

Υπάρχει μεγαλύτερη και καλλίτερη απολαβή; Νοιώθεις την ίδια τη ζωή. Ξέραμε βρέ αδερφέ ότι από αυτό το φυτό γίνεται η ντομάτα, πως είναι η αγγουριά, πως γίνονται τα φασολάκια κι τόσα άλλα.

Γνωρίζαμε ότι από κείνο το σπόρο θα προκύψει το τάδε φυτό, τί σχήμα θα έχει, τί φύλλα, τί χρώμα, τί καρπό, τί γεύση...

Διδασκαλία πλήρης.

Σήμερα αν βρεθούμε μπροστά σε μια μηλιά και ρωτήσουμε τα παιδιά μας τί δένδρο είναι; μη γελάσουμε αν ακούσουμε ότι είναι κερασιά, ή ακόμα χειρότερα λεύκα. Δικαιολογημένα θα φωνάζουμε «κουφάθηκα».

Ναι, ναι μη χαμογελάτε φίλοι μου, περίπου έτσι έχουν τα πράγματα, «γιατί να το κρύψουμε άλλωστε». Εκεί έχουμε οδηγηθεί μακριά από τη φύση, μακριά από το δάσκαλο.

Συμβαδίζουμε λέει με την πρόοδο είμαστε COCA-ΔΙΑΣΜΕΝΟΙ όλοι μας.

Σήμερα τα προϊόντα της φύσης ή καλύτερα των θερμοκηπίων και των ορμονών τα παίρνουμε από τα πολυκαταστήματα πακεταρισμένα με την ετικέτα που γράφει την προέλευση, το βάρος, την τιμή και την ημερομηνία σαπίσματος. Θα μου πείτε τί σημασία έχουν όλα αυτά; Εμείς χρήματα νάχουμε, ν' αγοράζουμε και να τρώμε απόλα.

Τί μας νοιάζει αν δεν ξέρουμε ότι αυτός ο καρπός γίνεται από το τάδε δένδρο που λέγεται έτσι, που έχει εκείνο το σχήμα τέτοια φύλλα, τα τάδε άνθη ή τη δείνα μυρωδιά;

Ένας παλιός θα μας απαντούσε: «Έχει και παρ' έχει».

Ο παλιός

ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ 16ΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Στο σύνδεσμο της 16ης Γεωγραφικής ενότητας ανήκουν οι κοινότητες: Αβγού, Κρυφοβού, Επισκοπικού, Μπιζανίου, Πεδινής, Κοσμηράς, Αμπελείας, Σερβιανών, Νεοχωρόπουλου και Μανωλιάσσας.

Ο Νομάρχης Ιωαννίνων κύριος Διδάγγελος στα πλαίσια των ενημερωτικών επισκέψεων στις κοινότητες του νομού, επισκέφθηκε στις 19 Μαΐου τη Μανωλιάσσα που είχαν συγκεντρωθεί οι πρόεδροι και τα κοινοτικά Συμβούλια της 16ης Γεωγραφικής ενότητας.

Ο Πρόεδρος κι οι κάτοικοι του χωριού μας υποδέχτηκαν τον Νομάρχη στην πλατεία του χωριού, στη συνέχεια ο Νομάρχης επισκέφθηκε τα καφενεία και είχε συνομιλίες με τους κατοίκους. Επακολούθησε σύσκεψη του Συνδέσμου της 16ης Γεωγραφικής ενότητας στην οποία ο πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου ανέπτυξαν τα προβλήματα του Συνδέσμου και παρέδωσαν στο Νομάρχη υπόμνημα με τα έργα που πρέπει να ενταχθούν στο ΕΔ.Π.Τ.Α. Π. Επίσης παρέδωσαν στον Νομάρχη και δύο μελέτες για την προμήθεια απορριμματοφόρου οχήματος και την προμήθεια κάδων απορριμμάτων. Ο Νομάρχης συνεχάρη τον Πρόεδρο του Συνδέσμου για την προσπάθεια που καταβάλλει και τους διαβεβαίωσε ότι μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του θα τους βοηθήσει για την υλοποίηση των προγραμμάτων.

ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ Η ΠΙΣΤΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΤΗΘΑΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΜΑΣ;

Φαίνεται ότι η «πρόσωπο με πρόσωπο» συνάντηση της 18ης Μαρτίου για την οποία έχουμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας και που αφορούσε την επίσκεψη του προέδρου και αντιπροέδρου της κοινότητάς μας καθώς και του Προέδρου της Αδελφότητας στον υφυπουργό ΥΠΕΧΩΔΕ για την χρηματοδότηση του έργου της τοποθέτησης στηθαίων στο δρόμο από Αμπελεία προς Μανωλιάσσα αποδίδει καρπούς. Σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε στις 4.6.93 με την εκεί γραμματεία Δημοσίων έργων μας πληροφόρησαν ότι εγκρίθηκε η πίστωση που ζητήθηκε και ότι μέχρι τέλος του μηνός Ιουνίου θα αποσταλεί η πρώτη δόση των χρημάτων. Εν αναμονή λοιπόν και στο επόμενο φύλλο πληρέστερη ενημέρωση.

Καλοκαίρι '93. Αύγουστος...! όλοι οι δρόμοι οδηγούν στην Μανωλιάσσα.

ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑ: ΠΑΝΗΓΥΡΙ '93

Επί τέλους ξαναζωντανεύει το πανηγύρι του χωριού, τα τρία μαγαζιά του χωριού μας επέδωσαν στην Αδελφότητα δήλωση με την οποία αναλαμβάνουν από κοινού την εκδήλωση του πανηγυριού.

Απαιτούν από την Αδελφότητα να αναλάβει τα έξοδα της ορχήστρας για να έχει το δικαίωμα να κυκλοφορήσει λαχνούς.

Η Αδελφότητα απαντώντας στη δήλωση των «τριών» αντιπρότεινε να αναλάβουν τα έξοδα της ορχήστρας και οι τέσσερις. Λέχεται να συμμετάσχει στα έξοδα μόνο και μόνο για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης, την αναβίωση του πανηγυριού. Αν αποφασίσει να βγάλει λαχνούς θα το κάνει με στόχο τα έργα που πρόκειται να κάνει στη Μανωλιάσσα.

Κανείς Μανωλιασσίτης δεν έχει δικαίωμα να ζητά χρήματα σαν αντάλλαγμα γι' αυτό. Αντίθετα όλοι μαζί με προθυμία να συμπαρασταθούμε και να ενισχύσουμε αυτή την προσπάθεια και πολύ περισσότερο οι τρεις καταστηματάρχες. Δεν θέλουμε να πιστέψουμε ότι πάντα κυριαρχεί το συμφέρον ακόμα κι όταν πρόκειται για την αναβίωση των ηθών και εθίμων, το ζωντανέμα της Μανωλιάσσας.

Πολύ δε περισσότερο όταν πρόκειται για ενέργειες και έργα που απευθύνονται σε όλους τους Μανωλιασσίτες.

Φέτος η Μανωλιάσσα έχει χάσει αρκετούς Μανωλιασσίτες.

Όλοι μας χάσαμε κάποιο προσφιλή μας πρόσωπο.

Η Αδελφότητα συμμετέχει ολόψυχα στη λύπη και στη χαρά των απανταχού Μανωλιασσιτών. Παρακαλούμε όλους τους συγχωριανούς και φίλους της Μανωλιάσσας να συμμετάσχουν στην εκδήλωση του χωριού μας.

Η συμμετοχή όλων μας είναι εκδήλωση σεβασμού στις παραδόσεις μας, στα ιερά και όσια του χωριού μας και τιμή στους προγόνους μας.

Δεν πρόκειται για ασέβεια, ούτε προσβολή στους νεκρούς, το αντίθετο τους τιμούμε.

Η ζωή δεν σταματά, συνεχίζεται με όλες τις εκδηλώσεις και τις εκφράσεις της.

Η αναβίωση των ηθών και εθίμων θα αναβαθμίσει το χωριό, θα ενώσει τους Μανωλιασσίτες.

Όλοι οι φορείς: εκκλησία, κοινότητα, Σύλλογος και Αδελφότητα να συμβάλλουμε ενεργά στην διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων στο χωριό μας. Οι μεγαλύτεροι έχουμε χρέος να διαφωτίσουμε και ευαισθητοποιήσουμε τους νέους μας.

Οι νέοι μας πρέπει να συμμετάσχουν ενεργά στις τοπικές εκδηλώσεις. Τα ήθη και τα έθιμα να γίνουν βιώματά τους, να πατήσουν γερά στις παραδόσεις για να συνεχίσουν και να πλουτίσουν τον πολιτισμό μας.